

»Pred šestimi leti je izdal A. Aškerc prvo zbirko svojih pesmi »Balade in romance« in odslej objavljaj v raznih časopisih, zlasti pa v »Ljubljanskem Zvonu«, nove pesniške proizvode, katere sedaj podaja zbrane svojim rojakom kot lirsko-epske poezije. Aškerčeva muza ni plašna, pa se tudi ne skriva rada v zatišje. Pesnik sam poje o njej v pesmi »Moja Muza« :

Musa moje nezhyčkaná
není bledou, plachou dívkou,
Spartankou je, Černoorkou,
děvou zdravou, smělou, ráznou.

Musa moje nevysedá
ve snech prázdnyých v lunny svítu,
milujet' jen světlo denní,
paprsk slunce jasný, vřelý.

V pravé ruce handžár třímá,
levou světlo vzhůru zvedá,
osvětlují, kde je temno,
s tyranií v boj se vrhá . . .

V teh besedah pesnik jasno karakterizuje smer, v kateri hodi.

Cela zbirka Aškerčeva ima dva dela . . . . V »Rozličných motivech« je najboljša pesem »Večna luč« in jako lepa oda »Jek z Balkana«. — V oddelku »z denniku poutnikova« popisuje pesnik, kakšne misli so ga navdajale, ko je romal po raznih evropskih krajih. Tu čitamo pesmi o Novem Sadu, Belgradu, Pešti, Benetkah, Krakovu, Carigradu, Velehradu. »Ze zpěvníka neznámého chud'asa« nam slovenski poet nudi nekoliko krasnih pesmi, polnih kontrastov.

Drugi del »Ballady, legendy a romance« je najboljši cele zbirke. Navedemo naj le naslove najznačilnejših pesmi: »Firduzi in derviš«, ki je satiriško navdahnjena; najbolj dovršena romanca je »Najlepši dan«: Kralj na smrtni postelji priznava, da je bil v njegovem življenju najlepši oni dan, ko je dal narodu svojemu svobodo. »Iškarjot«, »Mutec Osojski«, »Zimska idila«, »Legenda o zlati roži« so najznamenitejše. Iz cele zbirke pa diha srčni, odkriti in nezatajevani duh idealne svobode, poetiške in duševne, vroča ljubezen do Slovanstva in sočutje do sužnjega in krivico trpečega naroda. — *K(oudelka?)*. *A. Dermota.*

Listnica uredništva. Prostoslav: Še nezrelo! Premladi ste še pač, da bi mogli že zdaj vedeti, kaj je življenje. — Irin: Poslana stvar ni za »Zvon«. — Maksimilian: Za sedaj eno. Na metriko bo treba v bodoče bolj paziti; potem bomo videli. — K. L.: Poslane stvari niso za »Zvon«, ker so še presentimentalno-mehke in negodne; tudi ni videti v njih nič prav originalnega, krepkega. Toda naj Vas to nikar ne boli! Svojemu narodu in prosveti njegovi lahko služite tudi na kakem drugem polju; ni da bi morali pisati pesmi . . . Σ: Za sedaj samo eno; drugo ni godno. —

